तं वञ्चयितुम् इन्द्रो ऽथ कृत्वा श्येनवपुः स्वयं
मायाकपोतवपुषं धर्मम् अन्वपतद् द्रुतं । 89
कपोतः स भयाद् गत्वा शिविरू अङ्कम् अशिश्रियत्,
मनुष्यवाचा श्येनो ऽथ स तं राजानम् अब्रवीत् । 90
राजन् भक्ष्यम् इदं, मुञ्च कपोतं क्षुधितस्य मे,
अन्यथा मां मृतं विद्धि, कस् ते धर्मस् ततो भवेत् । 91
ततः शिविरू उवाच एनम्, एष मे शरणागतः
अत्याज्यस्, तद् ददाम्य् अन्यन् मांसम् एतत्समं तव । 92
श्येनो जगाद, यद्य् एवम् आत्ममांसं प्रयच्छ मे,
तथा इति तत् प्रहृष्टः सन् स राजा प्रत्यपद्यत । 93
यथा यथा च मांसं स्वम् उत्कृत्य आरोपयन् नृपः,
तथा तथा तुलायां स कपोतो ऽभ्यधिको ऽभवत् । 94
ततः शरीरं सकलं तुलां राजा अध्यरोपयत्;
साधु साधु समं त्व् एतद्, दिव्या वाग् उदभूत् ततः । 95
इन्द्रधर्मौ ततस् त्यक्त्वा रूपं श्येनकपोतयोः
तुष्टाव् अक्षतदेहं तं राजानं चक्रतुः शिविं । 96
दत्वा च अस्मै वरान् अन्यांस् ताव् अन्तर्धानम् ईयतुः,
एवं माम् अपि कोऽप्य् एष देवो जिज्ञासुरू आगतः । 97
इत्य् उक्त्वा सचिवान् स्वैरं स सुशर्मा महीपतिः
तम् उवाच भयप्रह्वो विप्ररूपं गणोत्तमं । 98

Digitized by Google